

טעינה... לשנה החזקה

- מערך שיעור חגי תשרי -

שליח יקר,

לפניך מערך שיעור מיוחד לקראת חגי תשרי. השנה בחרנו לשלב בין הסבר ברור על החגים והמנהגים, לבין הערך הפנימי והכוח הרוחני שכל חג מעניק לנו - מתנה לשנה בולה. מכיוון שהשיעור עשוי להיות מעט ארוך, מומלץ לעיין בו מראש, לבחור את התכנים והסיפורים שהכי מתאימים לך ולזמן שברשותך. שים לב למועד שבו אתה נכנס לביתה מבחינת לוח השנה - ושים דגש בהתאם על החגים הקרובים יותר והרחוקים יותר. (גם אם אתה מדבר על חג רחוק, תן לתלמידים מידע עוד כמה זמן ואחרי מה הוא מגיע).

מטרות השיעור:

- להכיר את רצף חגי תשרי ומשמעותם הרוחנית
- להבין מהו הכוח המיוחד שכל חג מעניק לנו לשנה בולה
- לעורר חיבור אישי בין החגים לחיי היום-יום של הנערים
- לחבר את התלמידים למנהגי החג ולגרום להם להקפיד ככל האפשר על המצוות החשובות ביותר כמו שופר, צום וכדו'.
- לאפשר לתלמידים לגבש רלוונטיות של החגים אליהם - מה אני לוקח/ת מהחגים האלה לחיים שלי.

אביזרים נדרשים:

- מחשב+מצגת+שלט לניווט נח
- שקית פתקים "יהי רצון"
- שופרות
- ד' מינים
- פתק משימות להמחשה של סוכות

השיעור בנוי באופן מודולרי, כך שכל שליח יוכל לבחור באילו חגים להתמקד בהתאם לצרכים ולזמן הנתון. ההמלצה היא לעבור על כלל חגי תשרי, וחשוב להתאים את אופן ההגשה - לבחור בתוך כל חג את החלקים שמתאימים יותר לשליח להעביר. חשוב להדגיש - המערך כולו ארוך משיעור רגיל (45 דקות), והוא כולל מגוון רחב של הצעות ורעיונות.

לא נדרש (ואף לא מומלץ) להשתמש בכולן.

האפשרויות הרבות מוגשות כדי לאפשר התאמה אישית - כל שליח יוכל לבחור את מה שמתחבר אליו, לתלמידים ולמעמד.

פתיחה

אנחנו לפני שנה חדשה, שנה שבעזרת השם תהיה הכי טובה שיש, ולכל אחד פה יש את המסלול חיים שלו. למסלול שלנו, אנחנו צריכים הרבה כח פנימי. הלב שלנו צריך כח.. אמונה, ביטחון, סבלנות, סלחנות, חוסן.

אז יש לנו דברים שנותנים לנו כח פיזי, לאכול, לישון, להתאמן.. מאיפה העולם הפנימי שלנו מקבל הטענה?

-רואים פתיח אנימטורי קצר שממחיש את ההטענה: רואים יד מחזיקה בטלפון, הטלפון כמעט נסגר, סוללה חלשה.

האדם רץ רץ לחפש מטען.. מתחבר. הסוללה מתמלאת.

השליח מסביר על ההטענה:

ראיתם את זה? כמו שטלפון בלי סוללה לא מחזיק מעמד – ככה גם אנחנו. הנשמה שלנו צריכה טעינה. למי פעם נגמרה הסוללה לפני שהוא הספיק לחבר את הטלפון למטען? איזה מעצבן זה, נכון? נעשה הכלל כדי להגיע כמה שיותר מהר למטען. עכשיו תארו לעצמכם שאתם בתוך הסיטואציה הזו, בלי מטען, ואז נכנסתם לרכבת לנסיעה קצרה של רבע שעה, איזה ביף, יש לכם מטען! ברור שתנצלו כל רגע להיות מחוברים אליו, נכון?

חודש תשרי הוא המטען הכי חזק שיש לקבל אנרגיה לפנימיות שלנו. זה חודש מלא בחגים, אבל לא סתם – כל חג בו נותן לנו 'בוסטר' אחר לשנה כולה. החודש הזה הוא זמן הטענה עצום, וכדאי לנצל אותו, להיות מחוברים, לדעת מה קורה כל חג, לחוות אותו, כדי לקבל כח לכל השנה.

(אפשרות להעמקת ההסבר -)

מה החודש העברי הראשון בשנה, מישהו יודע? תשרי, נכון.. אבל לפי התורה, החודש הראשון הוא חודש ניסן, זה אומר שחודש תשרי, הוא לא הראשון, אלא הוא, בואו נספור יחד, מי יודע את החודשים העבריים?

תשרי, חשוון, כסליו... תשרי הוא החודש השביעי. לא סתם הוא החודש השביעי, – הוא משביע אותנו, ממלא אותנו בכוחות, שמחה וערכים שילוו אותנו כל השנה. זה הזמן לעצור, להתחבר – ולטעון את עצמנו באמת.

אז בואו נצא למלא את הסוללה שלנו בחודש תשרי!

התחנות

ראש השנה - כח של התחלה חדשה.

1. סימני ראש השנה

השליח מזמין 2 תלמידים לבמה, כל אחד מקבל כמה פלקטים גדולים שעל כל אחד מהם תמונה של סימני החג. (תפוח בדבש, דג, רימון, סלק, גזר)

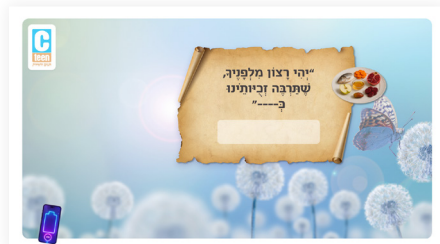
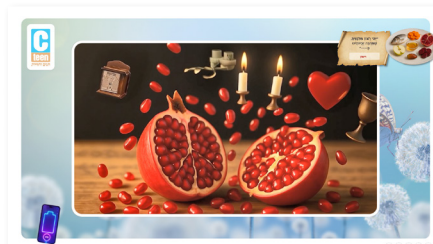
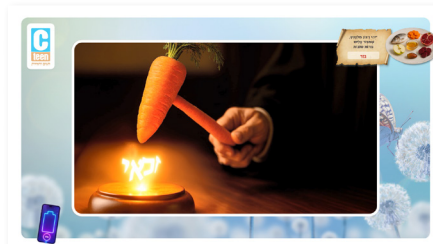
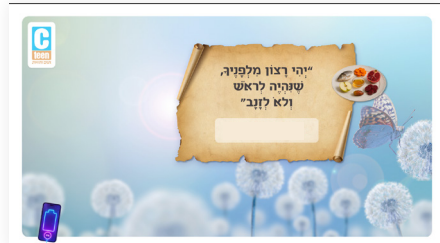

השליח מעלה כל פעם טקסט של "יהי רצון" אחר, ושני התלמידים צריכים לחפש כמה שיותר מהר את התמונה הנכונה.

אחרי שגילו, השליח מסביר על הסימן, אומרים ביחד את ה"יהי רצון", ואז רואים על המסך סרטון ויזואלי יפה שממחיש את הסימן. לדוגמא - רימון שיוצאים ממנו הרבה מצוות, לוח שנה שנשפך עליו הרבה דבש, וכדו'.

במצגת - שקופיות יהי רצון, מיד אחרי כל שקופית עולה ההמחשה שלה בלחיצת כפתור.

הערה: התחרות היא אופציה, ניתן לוותר עליה, ורק לעבור סימן סימן במצגת, להסביר, לומר יחד את ה"יהי רצון" ולהראות את התמונה.

2. תקיעת שופר

- סיפור

- חיבור למסר - הטוב הטמון בתוכי

- פרטים חשובים על השופר

- הכח לכל השנה

- התנסות בתקיעת שופר

השליח יקשר - אתם יודעים מה המצווה הכי חשובה בראש השנה?
לא, לא תפוח בדבש, לא רימון... תשמעו סיפור:

פעם היה מלך גדול וחכם, שאהב מאוד את בנו - יורש העצר. הוא שלח אותו למסע בארץ רחוקה, כדי שילמד את אורחות החיים, יתחנך, יתחזק, ויהיה מוכן יום אחד לשוב ולמלוך. בהתחלה הנסיך הקפיד לשמר את מה שלמד בבית המלך - את השפה, את המנהגים, את הכבוד והאצילות שגדל בהם. אך ככל שחלף הזמן, הוא נשמע בסביבה החדשה: שפתו השתנתה, הופיו התרכך, והוא שכח בהדרגה מי הוא, מאין בא ולכן הוא שייך. כשהגיע לשפל, החליט הבן לחזור אל בית אביו. הוא נדד בדרכים, עייף ורעב, עד שהגיע אל שערי ארמון המלך. אבל איש לא הכיר בו עוד. מראהו השתנה כל כך, וגם את שפת הארמון - שכח. הוא ניסה לדבר עם השומרים, לבקש שיפתחו לו את השער, אך איש לא האמין לו. ברגע של יאוש, מתוך כאב עמוק, צעק הבן צעקה פשוטה, בלי מילים - זעקה שבאה מעומק הלב.

והמלך, שישב בארמון, שמע את הקול. הוא לא נזקק להסברים. הוא הכיר את הקול הזה - קולו של בנו.

מיד ירד אל השער, רץ אליו, חיבק אותו באהבה אינסופית ואמר: "ידעתי שתחזור." וכך גם אנחנו - שוכחים לפעמים מי אנחנו באמת. נשמעים בעולם, שוכחים את המקור, את הנשמה. אבל אז מגיע רגע אחד קטן, צלול ופשוט - קול של שופר, קריאה פשוטה של לב: "אבא."

והקב"ה תמיד שומע.

חיבור למסר - המסר של הסיפור נוגע בדיוק ללב של ראש השנה - לרגע שבו אנחנו עוצרים את השגרה, את רעשי הרקע, ומוציאים מתוכנו קול פנימי פשוט, עמוק ואמיתי - כמו קול השופר. זה לא קול עם מילים, הסברים או תירוצים. זה קול שצועק "אבא!" - ומעורר את החיבור הכי עמוק בינינו לבין הקב"ה. כי בתוך כל אחד מאיתנו יש רצון אמיתי ופנימי להיות קרוב לאבא, לבורא עולם. לפעמים אנחנו קצת שוכחים והולכים רחוק, אבל בראש השנה, כמו קול השופר - ככה אנחנו, קול פשוט, בלי תירוצים או הסברים. וה' שומע וקורא לנו להגיע.

פרטים שחשוב להכיר - לכן חשוב מאוד לדעת, **השופר הוא המצווה החשובה ביותר בראש השנה!** חשוב להשתדל לשמוע תקיעת שופר ביום הראשון של ראש השנה (או ביום השני אם הראשון חל בשבת).

אופציה - הרחבה על סוגי התקיעות:

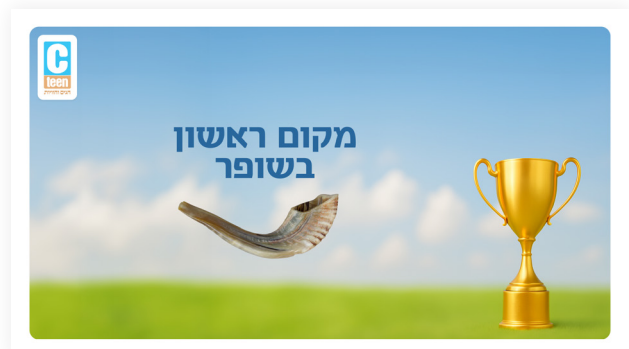
תקיעות השופר מתחלקות לשלושה סוגים עיקריים, וכל אחת מהן מסמלת משהו אחר בעבודת הלב והנפש:

1. תקיעה - קול ארוך, ישר וחזק. (השליח מדגים)
2. שברים - שלושה קולות קצרים ועצורים, השברים מסמלים אנחה, חרטה, לב נשבר. (הדגמה)
3. תרועה - תשעה קולות קצרים ומהירים (כמו יבבה). תקיעות השופר האלה נשמעות כמו בכי. (הדגמה)

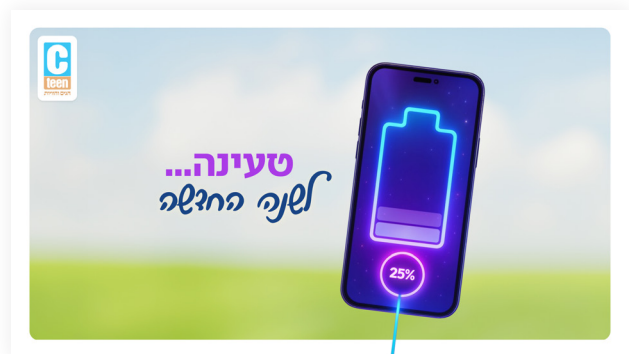

כח לשנה כולה - כמו בסיפור על בן המלך, שרק קרא "אבא" ואבא שלו שמע אותו, ככה כל אחד מאיתנו. אתם, אני, אנחנו הבנים של בורא עולם, ובגלל שאנחנו הבנים שלו, הוא ברא אותנו, יצר אותנו, הוא אוהב אותנו! הוא יודע שאנחנו טובים, שגם כשאנחנו קצת מתבלבלים אנחנו לא מתכוונים. שהיסוד שלנו הוא טוב ואנחנו רוצים לעשות טוב! בשביל להתחיל שנה טובה אנחנו צריכים להבין שאנחנו טובים, כל אחד מעצם היותו הוא טוב! לא משנה מה עשית, אם נפלת במהלך השנה.. בראש השנה כשאנחנו עומדים כולם ומקשיבים לשופר, אנחנו כמו צועקים לקב"ה בקול פשוט - אבא, והוא מקבל אותנו בחזרה.

אז גם אם קשה לך להאמין או להרגיש את זה עכשיו, השופר מזכיר לנו שעדיין יש בנו כוח להתחיל מחדש, ושכל רגע יש לנו הזדמנות לתקן ולהתחבר למה שבאמת משמעותי.

-מי רוצה לנסות לתקוע בשופר?-
(מזמינים 2-3 תלמידים)

-רואים על המסך את הסוללה שכבר נטענה קצת.
השליח מסכם: בראש השנה אנחנו מקבלים את הכוח להתחלה חדשה - לא בגלל מה שהספקנו או לא הספקנו, אלא בגלל מי שאנחנו באמת: בנים של מלך.

יום כיפור -

בח הסליחה והידיעה שאנו בניו של הקב"ה, אבא רחמן שאוהב אותנו.

- סיפור על כוחה של סליחה

- שיח על סליחה

- אדון הסליחות יחד

- הסבר על הצום והתפילות החשובות

- תפילת אבינו מלכינו משותפת

1. סיפור על כוחה של סליחה -

מצורפים 3 סרטונים שרצים בלופ, המבטאים את החלקים בסיפור. הסרטון אמור ללוות את הסיפור של השליח ולתמוך בו. כל פעם שהשליח עובר לחלק הבא בסיפור יש ללחוץ על העכבר כדי לעבור ללופ הבא. מומלץ מאוד לצפות בסרטונים לפני המערכה כדי להיות מותאמים אליהם בסיפור.

היה היו שני אחים שגרו בחוות סמוכות.

במשך שנים הם חיו בשלום ובשיתוף פעולה ועזרו זה לזה בכל שיכלו.

יום אחד, למרבה הצער, התעורר ביניהם ויכוח. דברים קשים הוטחו לאויר, ואחריהם הגיעו חודשים רבים של שתיקה ונתק. שני האחים לא דיברו ביניהם יותר.

בוקר אחד, דפק אדם זר על דלתו של אחד האחים.

הזר אחז בידיו ארגז ובו כלי עבודה של נגר.

"אני מחפש עבודה לכמה ימים", הוא אמר, "אולי אתה צריך עבודות תחזוקה בחווה היפה שלך? אני עובד מהר ואעשה כל עבודת נגרות שיש לך".

חשב האח על ההצעה והשיב: "לא במקרה הגעת אלי – יש לי עבודה גדולה בשבילך."

אתה רואה את החווה שגובלת עם החווה שלי? זו החווה של אח שלי. עד לא מזמן גבל ביננו שדה פתוח, אבל האח שלי חפר שם ויצר תעלה שתחצה בינינו ממש כמו גבול!!

הוא חושב שהוא חכם גדול, ואני אראה לו מי קובע את הגבול כאן! אני רוצה שתבנה לי חומת עץ גבוהה גבוהה – שלא אצטרך לראות אותו יותר לעולם!!

הנגר שתק רגע ואמר: "אני מבין. אבנה לך בדיוק את הדבר שאתה מבקש". הוא התחיל לעבוד ועבד במהירות וביעילות. ניתן היה לראות שהוא מקצוען בתחומו. כעבור שלושה ימים סיים הנגר את עבודתו וקרא לאח שהזמין את העבודה. האח הגיע בריצה ועיניו נפערו בתדהמה... במקום החומה שהוא ביקש עמד לו גשר מעל התעלה הגדולה שחפר אחיו, וחיבר בין שתי החוות. בעודו עומד שם נדהם וזועם על הנגר שלא עשה את מלאכתו, ראה את אחיו עומד בקצה הגשר ודמעות בעיניו. "אני לא יודע מה להגיד...", אמר אחיו "אחרי כל מה שעשיתי... המילים הקשות שאמרתי... התעלה שחפרתי בינינו... ואתה בנית את הגשר הזה..." שני האחים הביטו דומעים זה בזה והחלו לחצות את הגשר. אתם יכולים לדמיין את הפגישה המרגשת שהיתה שם באמצע הגשר.. האחים בכו והתחבקו והתנצלו והבטיחו אחד לשני שיותר לא יניחו לאי הבנות להקים חומות ולהפריד ביניהם.

לסליחה יש כל כך הרבה כוח. גם לבקשת סליחה, לאומץ הזה להוריד את האגו ולבקש סליחה מהשני, וגם – ליכולת לסלוח.. סליחה פותחת דף חדש, מאחדת ומחברת.

2. שיח על סליחה -

- חברים, אני רוצה לדבר איתכם היום על משהו שלא תמיד קל, סליחה. אתם יודעים, לפעמים זה ממש קשה לסלוח למישהו שפגע בנו. וגם לבקש סליחה – זה עוד יותר קשה.

להודות שטעינו, שהיינו לא במקום, שגרמנו למישהו לצער – זה דורש אומץ אמיתי.

אבל תחשבו רגע – כמה כוח יש לסליחה?

סליחה מחברת אותנו מחדש, היא מרפאת פצעים ופותחת דף חדש. כשאנחנו סולחים או מבקשים סליחה אנחנו פותחים פתח לדף חדש לגמרי! ואצל אלוקים, הסליחה היא עוד יותר גדולה!

חבר אולי יסלח ויחזור להיות איתנו בקשר, אבל עמוק בלב – ייתכן שיישאר זכר לפגיעה.

אצל הקב"ה זה אחרת לגמרי. כשהוא סולח – זה שלם. נקי. כאילו לא חטאנו מעולם.

הוא מוחק לגמרי את העבר ונותן לנו הזדמנות להתחיל מחדש באמת, בלי כתמים ובלי זכרונות. יש לנו יום מיוחד בשנה – יום הכיפורים – שבו הקב"ה סולח לנו על הכל,

יום שבו אפשר להתחיל מחדש, לנקות את הלב, לקבל הזדמנות אמיתית להירפא ולהתקדם.

אז כן, זה קשה לפעמים, אבל תזכרו – לסלוח ולבקש סליחה זה לא רק מתנה לאחרים, זו מתנה שאתם נותנים לעצמכם.

אתם מתאפשרים להיות חופשיים, להרגיש קלילים יותר, ולהמשיך הלאה עם לב נקי ופתוח.

בואו נתפלל יחד שהקב"ה יסלח לנו על הכל ויפתח לנו דף חדש לגמרי.

3. אדון הסליחות יחד -

4. הסבר על הצום והתפילות החשובות -

יום כיפור הוא היום הקדוש ביותר בשנה. זה היום שבו עם ישראל כולו עוצר, כדי לחשוב, להתבונן, לבקש סליחה, ולחזור לעצמו באמת. זה לא יום של עצב, אלא של טוהר ושמחה. שמחה שהקב"ה נותן לנו את האפשרות לפתוח דף חדש לגמרי. המצווה המרכזית ביום הזה היא הצום, לא תקיעת השופר במוצאי יום כיפור. הצום מאפשר לגוף להירגע ולהשתחרר מהדברים החיצוניים, וכך מתפנה המקום להקשיב לנשמה. לא סתם אנחנו לובשים לבן – כדי להרגיש טהורים, כמו מלאכים.

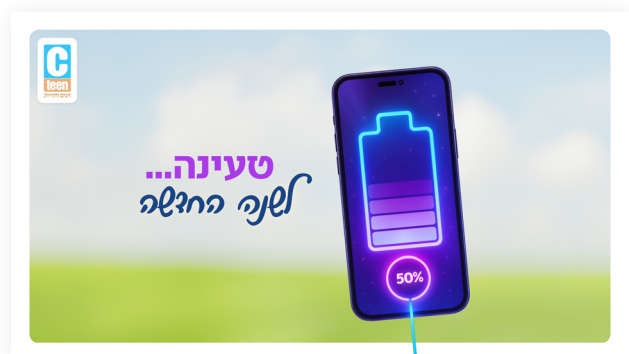
כל נדרי – הדלת פתוחה לכולם

רגע לפני שתפילת יום הכיפורים מתחילה, נפתחות דלתות בית הכנסת לרווחה. לא שואלים מי היית, מה עשית, כמה טוב פעלת או כמה טעית. ברגע הזה – כולם מוזמנים. המילים הראשונות של יום הכיפורים – "כל נדרי" – מהדהדות בקריאה שקטה אך עוצמתית: בוא כמו שאתה. היום הזה אינו רק יום של חשבון נפש, אלא גם יום של שוויון – בו אין שיפוט ואין מחיצות. כל נשמה ראויה לעמוד, להתפלל, להיטהר. זה הרגע שבו כולנו יחד, לב אחד, בקשה אחת: להתחיל מחדש.

5. לשליח- שים לב! את הקטע הזה ניתן לבצע כאן, וניתן להעבירו לסוף השיעור כקטע סיום ולסיים בתפילה -

תפילת אבינו מלכינו משותפת - יום כיפור זה יום שבו נקבע ונחתם מה יהיה לנו כל השנה! עכשיו נבקש מה' יחד שייתן לנו שנה טובה, נעמוד כולם ותגידו אחרי (השליח לובש קיטל - ואומר במשפט: שלובשים את זה ביום כיפור כדי להידמות למלאכים, קורא שישה משפטים נבחרים של אבינו מלכינו, כולם עונים אמן, ואז הוא תוקע בשופר תקיעה אחת).

רואים על המסך את הסוללה, עוד יותר מלאה

השליח מסכם: ביום כיפור אנחנו מקבלים את הכוח לסלוח, לבקש סליחה ולהתחיל מחדש בלב נקי, כי הקב"ה הוא אב רחמן שמאמין בנו באמת.

- התנסות - לכל אחד התכונות הייחודיות שלו ויחד אנחנו תמונה שלמה
- הסבר על 4 המינים
- כמה מילים על הסוכה

1. לשליח - שים לב! אם הגעת לשלב זה אחרי שביצעת את כל ההמחשות עד כאן, כבר העלת פעמיים תלמידים לבמה. לא מומלץ לקטוע את השיעור יותר ולהעלות תלמידים לבמה יותר מפעמיים. המשחק הבא הוא אופציה לבאלה שלא השתמשו בכל המשחקים הקודמים.

השליח מזמין 3 תלמידים לבמה. הוא מבקש מ-2 מהם לעצום עיניים, והשלישי מקבל פתק. על הפתק כתוב לו משימות שהוא צריך להגיד להם לעשות.

כל אחד עושה את זה אחרת...

השליח מסביר - למרות שכולם קיבלו את אותה המשימה, כל אחד בחר לבצע אותה בדרך שונה. זה מראה שלכל אחד מאיתנו יש דרך אישית בעולם, לכל אחד יש את התכונות שלו, ובדיוק איתן - הוא צריך למלא את התפקיד שלו בעולם. יחד כולנו יוצרים תמונה שלמה, מלאה ומשמעותית. דווקא השוני והייחודיות שלנו הם שמעשירים את התמונה, אנחנו צריכים אחד את השני! ולכן, בשאנחנו מזהים שוני- זה הזמן לא להימנע, אלא להתחבר.

במידה ולא עשית את אופציה 1, מצורפת פסקת קישור בין החגים, שמתאימה לשליח שמתחיל מסעיף 2-

טוב, אחרי החגים המיוחדים האלה, ראש השנה ויום כיפור, שיש בהם רגעים כל כך חושבים ורציניים כמו סליחה ומחילה, אנחנו שמחים כי פתחנו דף חדש, ומחכים לנו עוד שני חגים הכי משמחים ומרימים שיש. מוכנים?

2. הסבר על ד' מינים

עכשיו, תראו, יש כאן ארבעת המינים של חג הסוכות, מישהו מביר? ראיתם פעם? יפה. מה מיוחד בכל אחד מהם? מה התכונות של כל אחד? (נותנים לילדים להשלים)

לאתרוג יש טעם, וריח

להדס יש ריח

ללולב שהוא מעץ דקל, הוא מסמך רק טעם

וערבה - לא זה ולא זה.

כמו ארבעת המינים של חג הסוכות - הלולב, ההדס, הערבה והאתרוג - כל אחד מהם שונה וייחודי, עם תכונות מיוחדות משלו. כשאנו אוחדים בהם יחד, הם יוצרים שלמות. למרות שאנחנו שונים, כשאנחנו פועלים יחד - כמו ארבעת המינים - אנחנו יוצרים כוח ומשמעות גדולה יותר. בדיוק כפי שכל מין משלים את השני, כך כל אחד מאיתנו חשוב וצריך, ויחד אנחנו יוצרים תמונה מלאה ומאוחדת.

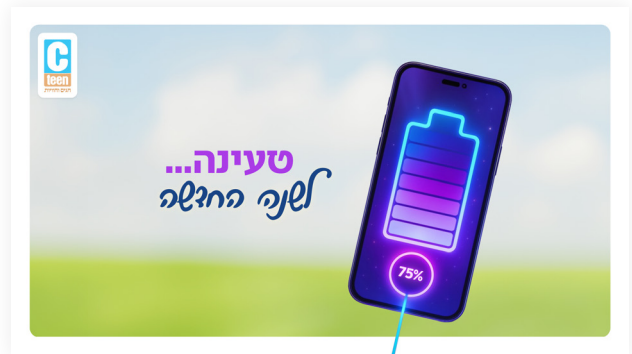
במידה וההשליח מביא 4 מינים, הוא נותן לתלמידים להריח/למשש, ומסביר בפועל איך מקיימים את המצווה.

3. כמה מילים על סוכה -

הסוכה שאנחנו בונים ויושבים בה במשך חג הסוכות היא זכר למסע של עם ישראל במדבר אחרי שיצאו ממצרים. במשך 40 שנה, הקב"ה דאג להם - גם לאוכל (מן), גם למים, וגם להגנה.

אבל הסוכה היא לא רק זיכרון מפעם, היא גם מסר בשבילנו: הסוכה מאחדת את כולנו. כל אחד מאיתנו יכול להכנס ולשבת בסוכה, בלי כל הבדל בין אחד לשני. כשנשב יחד בסוכה ניזכר שוב בכוח שלנו יחד בעם. אנחנו כל כך שונים אחד מהשני, לכל אחד מאיתנו המעלות שלו, אבל כשאנחנו יחד - הקדושה והעוצמה שלנו ברמה אחרת לגמרי!

רואים על המסך את הסוללה, מלאה כמעט עד הסוף השליח מסכם: בסוכות אנחנו מקבלים את כוח האחדות – להבין שדווקא השוני בינינו, הוא מתנה שמרכיבה עם אחד שלם.

שמחת תורה - כח השמחה

- הסבר על שמחת תורה

1. לפני שנתיים בשמחת תורה, קיבלנו מכה קשה בעם ישראל. בולכם בוודאי זוכרים את היום הקשה הזה, ש7 באוקטובר לפני שנתיים. מחבלי חמאס יימ"ש פרצו לגבולות הארץ וטבחו באחים היקרים שלנו. הם כיוונו את המתקפה שלהם דווקא לחג כל כך שמח, כדי להרוס לנו את השמחה ולמוטט את הרוח שלנו. אבל אנחנו עם חזק, לאורך כל הדורות ניסו להפיל אותנו ואנחנו לא נכנענו. גם כשקשה לנו מאוד, אנחנו קמים. בשמחת תורה זה הזמן להראות לעצמינו ולכולם שאנחנו חזקים! אנחנו קמים, מתגברים על הכאב וממשיכים לחגוג את שמחת תורה. אז מה זה החג הזה בכלל?

שמחת תורה הוא חג שבו חוגגים את סיום קריאת כל התורה. זוכרים את הפרשה שקראתם בבר המצווה שלכם? כל שנה, במשך שבוע אחרי שבוע, קוראים בבית הכנסת פרשה אחת מתוך התורה – מהתחלה (ספר בראשית) ועד הסוף (ספר דברים). בשמחת תורה מסיימים את ספר דברים, הספר האחרון – ומיד מתחילים מחדש את ספר בראשית. כבר יותר מ3000 שנה אנחנו מסיימים את ספר התורה כל שנה! ולכן – אנחנו רוקדים! שמחים שזכינו להתחיל את התורה מחדש.

השליח מסכם: בשמחת תורה אנחנו נטענים בכוח של שמחה. שמחה כזו שלא תלויה בכלום, רק בקשר שלנו עם התורה.

בסיום השיעור תהיה שקופית מסכמת, נראה את הכח שלקחנו מכל חג ואת הסוללה מתמלאת לאט לאט:

בואו נראה כמה כוחות קיבלנו כאן לכל השנה -

ראש השנה - להתחיל שנה בידיעה שאני טוב!

יום כיפור - כח הסליחה והחידוש

סוכות - כח הביחד

שמחת תורה - כח השמחה

בעזרת השם, נקפיד להיות נוכחים ולזכור את הכח של כל חג, ונקבל כוחות לכל השנה!

נסיים בתקיעת שופר, כולם מוזמנים לעמוד...

1. להרים את יד ימין גבוה.
2. למחוא 3 כפיים.
3. לקפוץ קפיצה אחת במקום.
4. לעשות עם האצבעות צורת עיגול.
5. לסובב את הראש שמאלה וימינה.
6. לשים יד על הלב.
8. להתקדם קדימה
9. להרים את שתי הידיים באוויר.
10. להראות סימן וי עם האצבעות

